

9. pielikums.

**Dabas parka „Talsu pauguraine” dabas aizsardzības plāna
izstrādes informatīvās sanāksmes un Uzraudzības grupas
sanāksmju protokoli**

Dabas parka „Talsu pauguraine” dabas aizsardzības plāna izstrādes informatīvā sanāksme

14.11.2012., Talsu novada pašvaldība

Sanāksmes sākums plkst. 13:00

Sanāksmi vada: Lūcija Kursīte, SIA „Estonian, Latvian & Lithuanian Environment” projektu vadītāja

Protokolē: Anete Pošiva, SIA „Estonian, Latvian & Lithuanian Environment” vides speciāliste
Sanāksmes dalībnieku saraksts – pielikumā.

L. Kursīte atklāj sanāksmi, informējot par plānoto sanāksmes kārtību un prezentācijas saturu, kā arī lūdz klātesošos iepazīstināt ar sevi, nosaucot vārdu un uzvārdu un pārstāvam institūciju vai organizāciju.

L. Kursīte prezentācijā sniedz īsu pārskatu par dabas parku „Talsu pauguraine” – tā platību, dibināšanas gadu, teritorijas izmantošanas veidiem, plānoto (atļauto) teritorijas izmantošanu, kā arī dabas aizsardzības vērtībām dabas parkā.

L. Kursīte iepazīstina sanāksmes dalībniekus ar normatīvajiem aktiem, kas regulē dabas aizsardzības plāna (DAP) izstrādi, kā arī normatīvajos aktos noteikto DAP saturu. Plānā ietvertie teritorijas apsaimniekošanas pasākumi tiek izstrādāti, sabalansējot dabas aizsardzības vērtības un iedzīvotāju vēlmes un vajadzības. DAP izstrādes procesa beigu posmā tiek izstrādāts individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu (IAIN) projekts, no kura pēc tam Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija izveido Ministru Kabineta noteikumus. DAP saturā paredzēts arī kartogrāfiskais materiāls.

L. Kursīte stāsta par DAP izstrādes procedūru un paredzēto DAP darbības periodu (tas var būt no 5 līdz 15 gadiem, parasti 10 gadi). Mēnesi pēc informatīvās sanāksmes Dabas aizsardzības pārvalde apstiprinās plāna izstrādes uzraudzības grupas (UG) sastāvu, L. Kursīte iepazīstina ar UG būtību un pienākumiem, kā arī ar plāna izstrādē iesaistītajiem speciālistiem un paredzamajiem DAP izstrādes termiņiem.

L. Kursīte lūdz klātesošos aktīvi sadarboties plāna izstrādes laikā, sniedzot informāciju, paužot viedokļus un ieteikumus apsaimniekošanas pasākumiem, piedaloties UG sanāksmēs un sekojot līdz DAP izstrādes procesam. Tā kā šī ir aizsargājama dabas teritorija un Natura 2000, var būt runa par iespējamiem aprobežojumiem saimnieciskajai darbībai, šādos gadījumos plāna izstrādātāji cer uz iedzīvotāju sapratni. Plāna izstrādes gaitā iedzīvotāji un institūciju pārstāvji var jebkurā laikā sazināties ar DAP izstrādātāju un sniegt priekšlikumus vai komentārus.

L. Kursīte noslēdz prezentāciju un aicina klātesošos uzdot jautājumus,

S. Ozolniece jautā, kādi varētu būt iespējamie aprobežojumi saimnieciskajai darbībai. **L. Kursīte** atbild, ka tas būs atkarīgs no izstrādātā zonējuma, dabas lieguma zonā varētu būt

ierobežojumi meža ciršanai, kamēr ainavu aizsardzības zonā var būt ierobežojumi un īpašas prasības infrastruktūras objektu būvei. Nosacījumi funkcionālajām zonām būs atkarīgi no dabas vērtību ekspertu ieteikumiem.

M. Blūma jautā, vai arī DAP izstrādes periodā pirms sabiedriskās apspriešanas varēs materiālus un kartes ielikt pašvaldības mājaslapā, lai zemes īpašnieki un ieinteresētās personas pēc iespējas ātrāk varētu iepazīties ar tiem. **L. Kursīte** informē – MK noteikumi paredz, ka pirms uzraudzības grupas sanāksmes plānam jābūt publiski pieejamam. **M. Blūma** apņemas šādu iespēju iepazīties ar DAP materiāliem popularizēt pašvaldībai pieejamajos informatīvajos resursos. **L. Kursīte** uzsver, ka pirms sabiedriskās apspriešanas pieejamās DAP versijas ir tikai priekšlikumi un var tikt mainītas un uzlabotas.

M. Birkentāls jautā, vai teritorijā paredzamie aprobežojumi vēl tikai taps? **L. Kursīte** paskaidro, ka DAP izstrāde ir tikai uzsākta, dabas vērtību inventarizācija var tikt veikta tikai nākamajā veģetācijas sezonā. Tikmēr DAP izstrādātāji strādās ar esošo informāciju, līdz pavasarim apkopos datus un priekšlikumus par infrastruktūras un teritorijas attīstību. **M. Birkentāls** vēlas precizēt, vai aprobežojumus ieteiks eksperti. **L. Kursīte** apstiprina un piebilst, ka no iedzīvotājiem un organizācijām sagaida priekšlikumus par to, kādas aktivitātes tie vēlas veikt dabas parka teritorijā, eksperti sniegs atzinumus par to atbilstību dabas vērtībām teritorijā, ņemot vērā normatīvajos aktos noteiktās prasības dabas aizsardzībai.

M. Blūma komentē, ka DAP izstrādātājam nav pienākuma iet līdz katram īpašniekam, toties pašvaldība centīsies nodrošināt informāciju, lai cilvēki iesaistītos plāna izstrādē. Informācija būs sanāksmēs pagastu pārvaldēs un Talsu novada pašvaldībā, uz sabiedrisko apspriešanu arī rakstīsim vēstules īpašniekiem. **M. Birkentāls** atzīmē, ka daudzi zemes īpašnieki savas zemes ir iznomājuši. **M. Blūma** izsaka viedokli, ka tā tomēr ir īpašnieku atbildība; ja zemes gabalā būs atrasts ES nozīmes biotops, tad tas būs sargājams ar reāliem aprobežojumiem. Tāpat **M. Blūma** informē, ka saistībā ar nekustamā īpašuma nodokļa samaksu ir iegūstama precīza informācija par to, cik zemes gabali un kādi īpašnieki ir dabas parka teritorijā. **A. Pošiva** paskaidro, ka DAP izstrādātājiem nav nepieciešama informācija par jebkuru saimniecisko darbību teritorijā, bet noteikti izskatāmi ir plāni, piemēram, par lielākiem infrastruktūras objektiem. **L. Kursīte** paskaidro, ka DAP plānotos infrastruktūras objektus ir jāsaskaņo ar zemes īpašniekiem.

L. Kursīte aicina Dabas aizsardzības pārvaldes pārstāvjus paskaidrot par uzraudzības grupas izveidi un darbību. **V. Pilāts** pastāsta, ka valsts un pašvaldības institūcijas deleģē pārstāvjus dalībai uzraudzības grupā, bet sabiedrisko organizāciju pārstāvjiem vajadzētu pieteikties pašiem. **V. Pilāts** uzsver, ka saimniecisko darbību dabas parkā reglamentē teritorijas plānojums, DAP ir vērsti uz dabas vērtību saglabāšanu. Ja īpašumā nav nekādu vērtību, DAP tā izmantošanu un apsaimniekošanu neietekmē. „Talsu paugurainē” galvenā vērtība ir ainava, un visiem ir jādomā, kā saglabāt ainavu, kas ir tūrisma resurss, un ne tik daudz par sugām un biotopiem, kuru šeit nav īpaši daudz, salīdzinot ar visas valsts teritoriju. Vairāk var panākt ar teritorijas plānojumu, piemēram, lai novērstu lauksaimniecības zemju aizaugšanu; ar DAP nevar piespiest zemes īpašnieku apsaimniekot savu teritoriju.

M. Birkentāls: Visi grib redzēt ainavu, taču, lai līdz tai varētu aiziet, kādam jāveido un jāuztur takas. Takas teritorijā ir no seniem laikiem, taču ir sakrituši koki, kuri ir jāizvāc, lai takas varētu izmantot. **L. Kursīte** paskaidro, ka esošo taku sakopšana arī ir apsaimniekošanas pasākums, DAP ietvaros var sniegt informāciju, kā to labāk izdarīt.

D. Grantiņa: Prieks, ka ir uzsākta DAP izstrāde, jo šobrīd liela problēma meža zemes īpašniekiem ir tā, ka teritorijā spēkā ir vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi, tāpēc ir apgrūtināta vājgāzto un nokaltušo koku savākšana, it īpaši ap ezeriem, kur tie apdraud pat cilvēku dzīvību, bet VMD nevar izsniegt apliecinājumus, jo ir prasības par kritālu saglabāšanu. Prieks, ka būs iespējams ainavu aizsardzības zonējums, lai varētu izvākt kokus, jo ap Talsiem nevajadzētu mežā uzkrāt kokus, to var darīt valsts mežos. **L. Kursīte** atgādina, ka individuālos aizsardzības un izmantošanas noteikumus pieņems Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija ilgāku laiku pēc DAP izstrādes. **D. Grantiņa** vēlreiz uzsver, ka ierobežojumi izsniegt ciršanas apliecinājumus šobrīd ir būtiska problēma. **M. Birkentāls** piebilst, ka problēma ir arī koku izvākšana no tūrisma takām.

L. Kursīte pateicas klātesošajiem par dalību un slēdz sanāksmi.

_____/L. Kursīte /

_____/A. Pošiva/

1. pielikums.

Informatīvās sanāksmes dalībnieku saraksts

Nr.	Vārds, uzvārds	Iestāde, organizācija, zemes īpašums
1.	Anete Pošiva	SIA „Estonian, Latvian & Lithuanian Environment”
2.	Lūcija Kursīte	SIA „Estonian, Latvian & Lithuanian Environment”
3.	Roberts Miķelšteins	z/s „Zemturi”
4.	Inga Ābola	Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra
5.	Kaspars Pliuna	Lauku atbalsta dienesta Ziemeļkurzemes reģionālā lauksaimniecības pārvalde
6.	Mareks Birkentāls	Sporta klubs „Raimaks”
7.	Sandra Pētersone	Lībagu pagasta pārvalde
8.	Egīta Sudakova	Biedrība „Talsu pauguraines dabas parka atbalsts”
9.	Sintija Ozolniece	Talsu novada pašvaldība
10.	Maruta Blūma	Talsu novada pašvaldība
11.	Dace Dūsele	Talsu novada pašvaldība
12.	Lienīte Feldmane	Valsts vides dienesta Ventspils reģionālā vides pārvalde
13.	Dzintars Ozols	Dabas aizsardzības pārvaldes Kurzemes reģionālā administrācija
14.	Aija Ārgale	AS Latvijas valsts meži
15.	Daina Grantiņa	Valsts meža dienesta Ziemeļkurzemes virsmežniecība
16.	Anda Felša	Talsu novada pašvaldība
17.	Aija Svarīnska	Talsu novada pašvaldība
18.	Inese Roze	Pašvaldības aģentūra „Talsu novada tūrisma informācijas centrs”
19.	Valdis Pilāts	Dabas aizsardzības pārvalde

LATVIJAS REPUBLIKAS
VIDES AIZSARDZĪBAS UN REĢIONĀLĀS ATTĪSTĪBAS MINISTRIJA

DABAS AIZSARDZĪBAS PĀRVALDE

Reģ. Nr. 90009099027, Baznīcas iela 7, Sigulda, Siguldas nov., LV-2150
tālrunis 67509545, fakss 67509544, e-pasts: daba@daba.gov.lv, www.daba.gov.lv

Siguldā

RĪKOJUMS

2012.gada 27.decembrī

Nr.1.1/42/2012-P

Par dabas parka „Talsu pauguraine” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupu

Lai nodrošinātu dabas parka „Talsu pauguraine” dabas aizsardzības plāna izstrādi atbilstoši Ministru kabineta 2007. gada 9. oktobra noteikumiem Nr. 686 „Noteikumi par īpaši aizsargājamās dabas teritorijas dabas aizsardzības plāna saturu un izstrādes kārtību”, izveidoju projekta uzraudzības grupu šādā sastāvā:

1. Dzintars Ozols, Dabas aizsardzības pārvalde, Kurzemes reģionālā administrācija, vecākais valsts vides inspektors;
2. Maruta Blūma, Talsu novada pašvaldība, Attīstības plānošanas nodaļas vadītāja;
3. Lienīte Feldmane, Valsts vides dienests, Ventspils reģionālā vides pārvalde, vecākā inspektore;
4. Daina Grantiņa, Valsts meža dienests, Ziemeļkurzemes virsmežniecība, inženiere vides aizsardzības jautājumos;
5. Aija Ārgale, VAS „Latvijas valsts meži”, Ziemeļkurzemes mežsaimniecība, vides plānošanas speciāliste;
6. Kaspars Plivna, Lauku atbalsta dienests, Ziemeļkurzemes reģionālās lauksaimniecības pārvalde, Kontroles un uzraudzības daļa, vecākais inspektors;
7. Inga Ābola, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra, Investīciju projektu departaments, Projektu attīstības nodaļa, Lielo un stratēģiski nozīmīgo investīciju projektu koordinācijas padomes sekretariāta vadītāja;
8. Egita Sudakova, biedrības „Talsu pauguraines dabas parka atbalsts” valdes priekšsēdētāja;
9. Ilze Liepiņa, zemnieku saimniecības „Rīti” īpašnice;
10. Mareks Birkentāls, sporta kluba RAIMAKS valdes priekšsēdētājs.

Ģenerāldirektors

Jānis Strautnieks

Pilāts 29198590

Protokols par dabas parka „Talsu pauguraine” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupas pirmo sanākumi

Sanāksmes norises vieta: Talsu novada dome, Kareivju ielā 7, Apspriežu zālē (II korpuss, 2. stāvs)

Sanāksmes norises laiks: 2013. gada 23. aprīlis, plkst. 13.00

Sanāksmē piedalījās: dalībnieku saraksts pielikumā

Sanākumi protokolēja: Aiga Tora, SIA Estonian, Latvian & Lithuanian Environment

Sanāksmes sākumā Dabas aizsardzības pārvaldes pārstāvis Dzintars Ozols deleģē SIA „ELLE” pārstāvi – dabas plāna izstrāde projekta vadītāju - Lūciju Kursīti vadīt sanākumi.

L. Kursīte iepazīstina klātesošos ar uzraudzības grupas sastāvu, funkcijām un pašreiz paveikto dabas aizsardzības plāna izstrādē, kā arī dabas vērtībām dabas parkā „Talsu pauguraine”. L. Kursīte informē, ka ir apkopota informācija no dažādiem reģistriem un sagatavots kartogrāfiskais materiāls (reljefa modelis, zemes īpašumu karte, statistika un kartes par meža nogabaliem u. c). Dabas vērtību eksperti apkopojusi informāciju no pieejamajiem kamerālajiem datiem. Dabā ir apsekota ziemas sporta infrastruktūra, gūts priekšstats par teritorijā esošajām informatīvajām zīmēm un stendiem, kā arī robežu marķējumu. L. Kursīte informē par galvenajām identificētajām problēmām teritorijas apsaimniekošanā: 1) vienādi nosacījumi visu mežaudžu apsaimniekošanā, neatkarīgi no to saimnieciskās, dabas vai zinātniskās nozīmes; 2) dažādi nosacījumi teritorijas izmantošanai un apbūvei atkarībā no administratīvās teritorijas; 3) neskaidrības dažu darbību saskaņošanā attiecībā uz tūrisma infrastruktūras uzturēšanu; 4) izmaksas infrastruktūras objektu uzturēšanai, ko rada vandālisms.

Apskatot jautājumu par mežu apsaimniekošanu, V.Pilāts jautā, vai Mežu likums nodala specifiskā kategorijā pētnieciskos mežus, uz ko M. Pūce atbild apstiprinoši. V.Pilāts iesaka dabas aizsardzības plānā ievietot atrunu, ka uz pētnieciskajiem mežiem dabas parka teritorijā attieksies vispārējās normas, kas attiecas uz pētnieciskajiem mežiem. M. Pūce atbild, ka tāds risinājums būtu iespējams. L.Kursīte piebilst, ka pastāv problēma, ka aizsargājami mežu biotopi atrodas arī pētniecisko mežu teritorijās. V.Pilāts papildina, ka tad uz šādiem biotopiem attiecas normas par biotopiem, nevis pētnieciskajiem mežiem. L. Kursīte iesaka sagaidīt ekspertu viedokli, lai vienoties par noteikumiem pētnieciskajiem mežiem un par iespējamiem kompromisa variantiem. L. Kursīte arī uzsver, ka svarīgi ir kompromisi un priekšlikumi, jo ir vajadzīgs izstrādāt tādu dabas aizsardzības plānu, kas atvieglo, nevis apgrūtina teritorijas attīstību.

Apskatot jautājumu par sporta un atpūtas infrastruktūras uzturēšanu meža zemēs, L. Kursīte jautā vai ir problēmas ar traucējošo kritalu pārvietošanu un pamežu attīrīšanu gar taku malām. M. Birkentāls atbild, pameži gar taku malām ir jāattīra, citādi tās aizaug. Jānis Vilks piebilst, ka šāda taku tīrīšana būtu jāaskaņo, minot, ka ir gadījumi, kad atsevišķas personas neveicot iepriekšēju saskaņošanu. L. Kursīte informē, ka, ja dabas aizsardzības plāna izstrādes laikā tiks iezīmēta tūrisma infrastruktūra ar takām, tiks paredzēti arī to apsaimniekošanas pasākumi, tad problēmām nevajadzētu rasties. Jānis Vilks piebilst, ka, ja pētnieciskajā mežā nocērt kokus, par to iepriekš neinformējot, tad tā ir problēma, un likums būtu jāievēro visiem.

L. Kursīte informē, ka viens no iespējamiem risinājumiem meža apsaimniekošanā ir zonējums, bet zonējums stājas spēkā tikai tad, kad tiek pieņemti individuālie izmantošanas un apsaimniekošanas noteikumi, nevis tad, kad tiek apstiprināts dabas aizsardzības plāns. D. Grantiņa piebilst, ka pēc dabas aizsardzības plāna apstiprināšanas būs vieglāk pielietot ainavu cirti, jo pašlaik to nevarot izmantot. L. Kursīte informē, ka, kamēr individuālie noteikumi nav apstiprināti Ministru kabinetā, tikmēr zonējums nav spēkā, un pēc dabas aizsardzības plāna apstiprināšanas paiet ilgāks laika posms, kamēr tiek apstiprināti individuālie izmantošanas un apsaimniekošanas noteikumi. D. Ozols piebilst, ka individuālo noteikumu izstrādāšana un pieņemšana notiek vidēji 2 gadu laikā.

L. Kursīte informē, ka no 01.06.2013.g stāties spēkā likums par "Par kompensāciju par saimnieciskās darbības ierobežojumiem aizsargājamās teritorijās". V. Pilāts piebilst, ka šis likums esot vispārīgs un, balstoties uz šo likumu, tiks izstrādāti Ministru kabineta noteikumi, kuros tiks precizēta naudas izmaksas kārtība un apjomi.

Klātesošie tiek iepazīstināti ar dabas parkā konstatētajām aizsargājamo putnu sugām, kā arī ar zīdītāju un bezmugurkaulnieku sugām. V. Pilāts, kas dabas aizsardzības plāna izstrādē darbojas arī kā zīdītāju eksperts, informē, ka dabas parks ir piemērots sikspārņu izplatībai. Esot iespējamība, ka dabas parka teritorijā mitinās reta sikspārņu suga – platausainais sikspārnis. Iepazīstinot ar bezmugurkaulnieku sugām, L. Kursīte min lapkoku praulgrauzi. V. Pilāts piebilst, ka šai sugai ir vajadzīgi galvenokārt veci, saules izgaismoti ozoli, tādēļ nepieciešams veikt darbības, lai ozoli neieaugtu krūmos un mežos. M. Birkentāls izsaka viedokli, ka rodas situācija, ka no vienas puses nedrīkst neko darīt, bet no otras puses ir vajadzīgas darbības, lai saglabātu atsevišķu sugu izplatību. V. Pilāts atbild, ka tas ir atkarīgs no konkrētās vietas: meža biotopos nav vajadzīgas nekādas darbības, bet kultūrainavā tieši ir vajadzīga cilvēka saimnieciskā darbība. L. Kursīte piebilst, ka detalizēti par apsaimniekošanas pasākumiem tiks diskutēts nākamajā uzraudzības grupas sēdē, pēc tam, kad eksperti būs apsekojuši biotopus un snieguši savus ieteikumus apsaimniekošanai.

L. Kursīte iepazīstina ar līdz šim identificētajām problēmām dabas parka teritorijas izmantošanā un apsaimniekošanā. Kā viena no problēmām, kas tiek identificēta, ir dažādie nosacījumi teritorijas izmantošanai un apbūvei atkarībā no administratīvās teritorijas (piemēram, detālplānojumu izstrādes nepieciešamības dabas parka teritorijā - Lībagu pagastā tūrisma un rekreācijas infrastruktūrai un jauktai sabiedriskajai/darījumu apbūvei ir prasība izstrādāt detālplānojumu). V. Pilāts jautā, vai Talsu novada teritorijas plānojumā ir apkopoti visu pagastu plānojumi. A. Felša atbild apstiprinoši, taču piebilst, ka šogad tiks uzsākta jauna Talsu novada teritorijas plānojuma izstrāde. Turpinot apskatīt identificētās problēmas, L. Kursīte min, ka dabas parka teritorijā būtu jāpievērš īpaša uzmanība ainavu telpām. Eksperts, apsekojot teritoriju, pievērsīs uzmanību šīm ainavu telpām, ainavu izmaiņām, kā arī tiks ņemtas vērā 2004. gadā izstrādātā ainavu apsaimniekošanas plānā norādītās rekomendācijas. Kā nākamā problēma tiek minēta izmaksas infrastruktūras objektu uzturēšanai, ko rada vandālisms. L. Kursīte jautā V. Pilātam, vai dabas parks „Talsu paguraine” saņem ERAF atbalstu, uz ko V. Pilāts atbild, ka nesaņem. D. Ozols piebilst, ka, kamēr nav izstrādāts dabas aizsardzības plāns, tikmēr ERAF naudu nav iespējams saņemt.

Turpinot sanāksmi, L.Kursīte informē klātesošos par turpmākajiem darbiem, kas plānoti dabas aizsardzības plāna izstrādes procesā. Tiek plānota teritorijas apsekošana, kas ietver dabas vērtību, infrastruktūras objektu, ainavu apsekošanu. Tiks sagatavoti priekšlikumi teritorijas apsaimniekošanai un zonējumam. L. Kursīte izsaka priekšlikumu izsūtīt vēstules zemes īpašniekiem ar lūgumu izteikt vēlmes zemes īpašumu apsaimniekošanai dabas parkā turpmākajiem 10-15 gadiem. Izsūtot vēstules, zemes īpašniekiem tiek dota iespēja paust savu viedokli par savas zemes īpašuma vēlamo apsaimniekošanu, tādējādi tiek samazināts to zemes īpašnieku skaits, kuri dabas aizsardzības plāna sabiedriskās apspriešanās laikā varēs teikt, ka neko nav zinājuši par dabas aizsardzības plāna izstrādi un viņu vēlmes netiek ņemtas vērā. Šādas vēstules tiks izsūtītas arī dažādām institūcijām, piemēram, VAS „Latvijas Valsts meži”. L. Kursīte arī iesaka, ka atkarībā no zemes īpašniekiem saņemto iesniegumu skaita, varētu sarīkot semināru ieinteresētākajiem un aktīvākajiem zemes īpašniekiem, lai diskutētu par to vēlmēm un ekspertu rekomendācijām.

L. Kursīte informē, ka nākamā Uzraudzības grupas sēde varētu tikt organizēta augustā, pēc tam, kad eksperti būs apsekojuši dabas parka teritoriju un snieguši savas rekomendācijas, uz kuru pamata tiks izstrādāts priekšlikums teritorijas zonējumam un tiks ieteikti vēlami apsaimniekošanas pasākumi. V. Pilāts iesaka izveidot darba grupu, kas apspriestu jautājumus, kas saistīti ar mežu apsaimniekošanu. M.Pūce piekrīt, tomēr piebilst, ka šādu darba grupa būtu jāizveido pēc tam, kad būs redzamas aprises teritorijas zonējumam.

L. Kursīte iepazīstina klātesošos ar dabas aizsardzības plāna izstrādē iesaistītajiem ekspertiem, kā arī aicina klātesošos zemes īpašniekus būt saprotošiem pret ekspertiem, kas apsekos dabas parka teritoriju. Tiek minēts arī, ka Dabas aizsardzības pārvaldes tabulas, kas tiek prasītas, lai atskaitītos par *Natura 2000* teritorijām, tik pievienotas dabas aizsardzības plāna pielikumā.

D.Ozols jautā vai pēc biotopu kartēšanas mainīsies to robežas. L. Kursīte atbild, ka ir iespējamas izmaiņas pēc ekspertu apsekošanas. V. Pilāts piebilst, ka informācija par biotopiem ir no 2004. gada un daļa no biotopiem var nebūt apsekoti dabā. L. Kursīte uzsver, ka dabas plānā būs precīzāk norādītas biotopu teritorijas nekā *Natura 2000* datu anketās. D. Ozols jautā, cik precīza būs biotopu kartēšana dabas parka teritorijā. L. Kursīte atbild, kas tiks pārbaudītas *Natura* norādītās biotopu teritorijas, meža biotopi tiks apskatīti pēc zināmiem kritērijiem, jo nav iespējams dabā apsekot pilnīgi visas teritorijas. D. Ozols jautā, vai tiks kartētas ainaviski vērtīgās teritorijas. L. Kursīte sniedz atbildi, kas tiks izdalītas ainavas telpas. D. Ozols jautā, vai eksperti sniegs atzinumu par sīkspārņiem un vējā ģeneratoru izvietojumu. D. Ozols un I. Indriksone min, ka būtu vērts dabas aizsardzības plānā atzīmēt vietas, kur ir atļauts un kur aizliegts būvēt vēja elektrostacijas. M. Birkentāls piebilst, ka labāk būtu norādīt vietas, kur ir vērts uzstādīt vēja elektrostaciju. L. Kursīte atbild, ka no dabas aizsardzības viedokļa eksperti var norādīt vietas, kur noteikti nevarētu būvēt vēja elektrostacijas, kā arī norādīt nosacījumus par atļauto augstumu un jaudu.

D. Ozols jautā vai tiks kartētas arī latvāņu audzes. L.Kursīte apstiprina, ka ekspertiem tiks lūgts atzīmēt vietas, kur atrodas latvāņi, tāpat lūdz arī visus dalībniekus atzīmēt kartē tās vietas, kur ir klātesošajiem zināmās latvāņu audzes. V. Pilāts iesaka jautāt zemes īpašniekiem par to, vai viņu teritorijās ir latvāņu audzes. G. Celmiņa piebilst, ka Latvijas Lauksaimniecības universitāte ir izstrādājusi pētījumu par latvāņu

izplatību, t.sk. Talsu novadā. Šajā pētījumā esošo informāciju varētu izmantot, lai noteiktu aptuveno latvāņu audžu izplatību.

D. Ozols un I. Indriksone iesaka dabas aizsardzības plānā izvērtēt auto rallija „Talsi” ietekmi uz dabas parka teritoriju. D. Ozols aicina ekspertus novērtēt, vai ir vietas, kur rallija trasi nedrīkst ierīkot. V. Pilāts uzskata, ka priekšlikumiem par rallija rīkošanu būtu jābūt vairāk no iedzīvotāju puses. I. Indriksone min, ka atsevišķos gados dabas parkā „Talsu pauguraine” rallijs notiek plašākā teritorijā, bet citos mazākā. D. Ozols piebilst, ka rallija norise ir jāsaskaņo, ja tas notiek ārpus pašvaldības vai valsts ceļiem. L. Kursīte vaicā par masu pasākumu saskaņošanu. I. Indriksone atbild, ka ja rīko pasākumus brīvā dabā lielākam cilvēku skaitam, tad tas ir jāsaskaņo ar Dabas aizsardzības pārvaldi. I. Indriksone min, ka dabas plānā būtu jāprecizē informācija par cilvēku skaitu, sākot no kura pasākumi jāsaskaņo. V. Pilāts izsaka viedokli, ka pastaiga pa dabas taku nebūtu uzskatām par masu pasākumu. Kā piemērus masu pasākumiem I. Indriksone min sporta spēles Kamparkalnā. D. Ozols piebilst, ka dabas aizsardzības plānā varētu iekļaut informāciju par vietām, kurās rīkojot pasākumus, jāveic saskaņošana. M. Pūce min, ka masveida riteņbraukšanas pasākumi esot aizliegti bez saskaņošanas un dabas aizsardzības plānā būtu jānorāda, kur ir vai nav atļauts rīkot. I. Indriksone kā piemēru min MTB sacensības, kas šķērso „Talsu pauguraini” un norisinās ārpus pašvaldības ceļiem. Pirmajā gadā dalībnieku skaits bija ap 50-60, bet aizvadītajā gadā dalībnieku skaits sasniedza simtus. I. Indriksonei neesot pretenzijas pret šiem dalībniekiem, bet problēma ir dalībnieku atstātie atkritumi.

I. Indriksone iesaka ekspertiem pirms došanās dabā sazināties ar lielo zemes gabalu īpašniekiem, lai nerastos problēmas. K. Kursīte paskaidro, ka katru zemes īpašnieku nevarēs informēt, bet varētu ielikt paziņojumu mājas lapā, kā arī iekļaut informāciju vēstulēs, kuras tiks sūtītas zemes īpašniekiem par teritorijas apsaimniekošanu.

D. Ozols jautā vai eksperti sniegs viedokli par ezeru apsaimniekošanu, piemēram, laipu būvēšanu. L. Kursīte atbild, ka eksperti var sniegt šādus ieteikumus, ja ir interese, bet diezvai jānorāda atļautais laipas garums, jo tas ierobežos cilvēku darbības. D. Ozols iesaka teksta veidā aprakstīt, kas ir atļauts un kas ir aizliegts. E. Sedakova jautā, vai ziemas laikā uz ezeriem ir atļauts nodarboties ar motokrosu. I. Indriksone atbild, ka to pašvaldība varot noteikt savos saistošajos noteikumos.

I. Indriksone ierosina papildināt dabas aizsardzības plānu ar informāciju par par hidrotehniskām būvēēm – dīķiem, grāvjiem, uzpludināšanu, nolaišanu.

E. Sudakova jautā par norāžu izvietojumu. L. Kursīte atbild, ka tam vajadzētu būt noteiktam pašvaldības apbūves noteikumos, dabas aizsardzības plānā parasti tiek norādīta informācija par aizsargājamo dabas teritoriju zīmju izvietojumu. D. Ozols iesaka dabas aizsardzības plānā ierakstīt, ka visām norādēm un stendiem būtu jāievēro vienotais īpaši aizsargājamo dabas teritoriju noformēšanas stils. M. Birkentāls piebilst, ka norāžu izvietojuma ir vajadzīga, jo tās vairāk informē cilvēkus. D. Ozols min, ka Dabas aizsardzības pārvaldes mājaslapā ir atrodamas vadlīnijas par norāžu, informācijas stendu, tualešu noformēšanu.

G. Celmiņa ierosina, ka, ja eksperti, apsekojot teritoriju, redz lielas atkritumu kaudzes, tās vajadzētu atzīmēt kartēs un pēc tam sniegt informāciju pašvaldībai.

L. Kursīte vaicā klātesošajiem par skatu torņa apsaimniekošanas problēmām un par iespējamo pieeju no otras puses. A. Ārgale atbild, ka apmeklētāju plūsma uz skatu torni rada neērtības slēpošanas trases "Kamparkalna" īpašniekam, bet M. Birkentāls min, ka īpašniekiem šis tornis netraucē, bet ir problēmas ar tā apsaimniekošanu (pareizāk sakot ar atkritumu apdsaimniekošanu). I. Indriksone piebilst, ka runa ir par caurplūstošo tūrisma plūsmu caur Kamparkalna slēpošanas trases īpašnieku zemi. M. Pūce min, ka otra pieeja skatu tornim ir caur zinātniskajiem mežiem. I. Indriksone min, ka problēmu varētu atrisināt ar otru pieeju. L. Kursīte iesaka šo otru pieeju skatu tornim legalizēt. M. Pūce piebilst, ka šo pieeju varētu legalizēt, tikai jāprecizē, ko nosaka noteikumi par valsts zinātnisko mežu apsaimniekošanu. I. Indriksone iesaka meklēt kompromisu, lai atrisinātu šo problēmu. M. Pūce vaicā, vai zemes īpašnieki no Kamparkalna puses ir aizlieguši piekļuvi skatu tornim. I. Indriksone atbild, ka nav gluži aizliegums., bet ir savi nosacījumi, jo nav atrunāts, kas savāc atkritumus. M. Pūce min, ka, ja šī atkritumu apsaimniekošanas problēma tiktu atrisināta, tad Kamparkalna īpašnieki atļautu piekļuvi skatu tornim caur savu zemi. M. Birkentāls papildina, ka Kamparkalna īpašniekiem jāsavāc atkritumi, bet objekts atrodas VAS „Latvijas Valsts meži” īpašumā, kas maksā SIA „Kurzemes ainava” par atkritumu savākšanu. I. Indriksone iesaka nodot torni apsaimniekot pašvaldībai. M. Birkentāls min, ka skatu torni apmeklē daudz cilvēku un viens no objektiem, ar ko piesaistīt tūristus. L. Kursīte aicina sniegt priekšlikumus, kā atrisināt šo situāciju. M. Birkentāls jautā VAS „Latvijas Valsts mežu” pārstāvei, kāpēc viņi maksā SIA „Kurzemes ainava” par atkritumu savākšanu, nevis mazāku summu Kamparkalna īpašniekam. Ā. Ārgale paskaidro, ka tas saistīts ar iepirkumu konkursu izsludināšanu uz pakalpojumu sniegšanu atkritumu apsaimniekošanai. L. Kursīte informē, ka noteikti tiks noskaidrots arī Kamparkalna īpašnieku viedoklis. M. Pūce iesaka izdalīt skatu torni kā atsevišķu objektu VAS „Latvijas Valsts mežu” iepirkumu konkursā, lai Kamparkalna īpašnieks varētu piedalīties konkursā par atkritumu savākšanu tieši pie torņa.

L. Kursīte noslēdz sanāksmi.

Protokols Aiga Tora
Paraksts: A.Tora

1. pielikums**Dalībnieku saraksts**

N.p.k.	Vārds, uzvārds	Institūcija
1.	Aija Ārgale,	AS „Latvijas valsts meži”, vides plānošanas speciāliste
2.	Daina Grantiņa,	Valsts meža dienesta Ziemeļkurzemes virsmežniecība, inženiere vides jautājumis
3.	Māris Pūce	VMD Meža pētīšanas stacija, direktora vietnieks
4.	Jānis Vilks	VMD Meža pētīšanas stacija, Jelgavas sektora vadītājs
5.	Roberts Āls,	VMD Meža pētīšanas stacija, mežsaimniecības tehniķis
6.	Juris Vilks	VMD Meža pētīšanas stacija, mežsaimniecības tehniķis
7.	Lienīte Feldmane,	Valsts vides dienesta Ventspils reģionālā vides pārvalde, vecākā inspektore
8.	Mareks Birkentāls,	sporta klubs „Raimaks”, valdes priekšsēdētājs
9.	Līva Dāvidsone	Talsu novada tūrisma informācijas centrs, tūrisma organizatore
10.	Ilze Indriksone	zemes īpašniece
11.	Egils Perekrets	Dabas aizsardzības pārvalde, Kurzemes RA, inspektors
12.	Valdis Pilāts	Dabas aizsardzības pārvalde, vecākais eksperts
13.	Dzintars Ozols,	Dabas aizsardzības pārvalde, Kurzemes RA, inspektors
14.	Anda Felša	Talsu novada pašvaldība
15.	Gunta Celmiņa	Talsu novada pašvaldība
16.	Dace Dūzele,	Talsu novada pašvaldība
17.	Egita Sudakova,	biedrība „Talsu pauguraines dabas parka atbalsts”, valdes priekšsēdētāja
18.	Inga Ābola,	Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra
19.	Kaspars Plivna	Ziemeļkurzemes reģionālā lauksaimniecības pārvalde, vecākais inspektors
20.	Marita Blūma	Talsu novada pašvaldība, attīstības un plānošanas nodaļas vadītāja
21.	Aija Svarinska	Talsu novada pašvaldība
22.	Aiga Tora	SIA „ELLE”, vides konsultante
23.	Lūcija Kursīte	SIA „ELLE”, projekta vadītāja

Dabas parka „Talsu pauguraine” Uzraudzības grupas 2. sanāksme

Talsu novada pašvaldība, Kareivju iela 1, Talsi

Sanāksme notiek 13.09.2013., sanāksmes sākums plkst. 13:00

Sanāksmi vada: Dzintars Ozols un Lūcija Kursīte

Protokolē: Anete Pošiva (konspektīvs protokols sastādīts pēc diktoфона ieraksta)

Dzintars Ozols atklāj sanāksmi un deleģē dabas aizsardzības plāna (DAP) izstrādātājiem pastāstīt par paveikto plāna izstrādē.

L. Kursīte iepazīstina ar plāna izstrādē paveikto – veiktajiem ekspertu apsekojumiem un teritorijas iedzīvotāju informēšanu (tika izsūtītas vēstules iedzīvotājiem, kā arī pirms Uzraudzības grupas (UG) sanāksmes plāns bija pieejams pašvaldības un izstrādātāja mājaslapā). Dabas aizsardzības plāns pēc struktūras atbilst MK noteikumu Nr. 686 „Noteikumi par īpaši aizsargājamās dabas teritorijas dabas aizsardzības pāna saturu un izstrādes kārtību” prasībām, vēl jāpievieno atsevišķas sadaļas un pielikumi, jāprecizē informācija no zemes īpašniekiem par plānotajām un vēlamajām darbībām.

Anete Pošiva iepazīstina ar teritorijas dabas vērtībām – Eiropas Savienības (ES) nozīmes biotopu platībām, kas precizētas apsekojumos, kā arī galvenajām aizsargājamo biotopu grupām. 15 ezeri dabas parkā atbilst biotopa 3150 Dabīgi eitrofi ezeri statusam. Visvairāk pakļauts atropogēnajai slodzei un barības vielu ieplūdei ir Sirdsezers, kurā konstatētas eitrofikācijas pazīmes. **Egita Sudakova** jautā, vai ir ņemtas ūdens analīzes, **A. Pošiva un L. Kursīte** paskaidro, ka DAP izstrādes ietvaros ūdens analīzes netiek ņemtas un eksperts vadās pēc ezera augāja un vizuālā novērtējuma. **Ieva Indriksone** jautā, vai tika izmantoti arī iepriekš veikto ezeru pētījumu rezultāti, **L. Kursīte** apstiprina, ka eksperta rīcībā ir iepriekš veikto pētījumu materiāli. **E. Sudakova** min, ka vienreiz ir ņemtas ūdens analīzes un tās neapstiprina piesārņojuma esamību. **L. Kursīte** komentē, ka precīzas informācijas ieguvei analīzes jāveic ilgākā laika periodā. **A. Pošiva** informē par to, ka ezeru piekrastē ir pieļaujama niedru pļaušana un krūmu izciršana, veicot to pakāpeniski nelielos posmos.

A. Pošiva sniedz pārskatu par zālāju biotopiem teritorijā – pļavas lielākoties tikušas kultivētas, tāpēc to bioloģiskā daudzveidība nav augsta, taču zālāji nozīmīgi kā ainavas elements un putnu dzīvotne. Purvu platības dabas parkā nelielas, vērtīgākais ir kaļķains zāļu purvs īpašumā „Breņģkalni”. **A. Pošiva** iepazīstina ar aizsargājamo meža biotopu noteikšanas principiem un atšķirībām no saimnieciski izmantotiem mežiem, kā arī sniedz pārskatu par dabas parkā sastopamajiem aizsargājamo meža biotopu veidiem un to raksturīgākajām īpatnībām. Teritorijā sastopamas arī aizsargājamas vaskulāro augu un sūnu sugas, it sevišķi nozīmīgas ir retās sūnu sugas. Ornitofaunas nozīmīgākā īpatnība ir liels griežu skaits. No bezmugurkaulnieku sugām viena no svarīgākajām ir lapkoku praulgrauzis, kas dzīvo vecos lapu kokos; daudz aizsargājamo sugu saistītas ar ezeriem, dabiskiem meža biotopiem, pļavu biotopiem. Bez mugurkaulniekiem būtiskā lielu dimensiju mirusī koksne nav apdraudējums blakus esošām

mežaudzēm, jo šāds mežs ir noturīgāks pret kaitēkļu ietekmi, tāpat kaitēkļi vairojas dzīvos kokos, nevis sausokņos un kritālās.

Ainava ir nozīmīga dabas parka vērtība; dabas aizsardzības plānā izdalīta augstvērtīga ainavu telpa un vērtīgas ainavu telpas, kā arī ainaviski nozīmīgi ceļi.

Apkopojot dabas parka vērtības, jāsecina, ka teritorijā ir gan vērtības, kurām būtu nepieciešams neiejaukšanās režīms, gan arī vērtības, kam būtiska apsaimniekošana; jāņem vērā sociālekonomiskais apseks un jāatrod kompromiss starp visām vērtībām un iesaistītajām interešu grupām.

Dabas parka apsaimniekošanas mērķis ir saskaņot dabas aizsardzības, zemes īpašnieku un teritorijas apmeklētāju intereses, saglabāt ainavu un bioloģiskās vērtības, vienlaikus nodrošinot teritorijas sociālekonomisko attīstību, it īpaši tūrisma pakalpojumu pieejamību un aktīvā tūrisma piedāvājumus.

A. Pošiva iepazīstina ar teritorijas apsaimniekošanas īstermiņa mērķiem un apsaimniekošanas pasākumiem. No administratīvajiem pasākumiem svarīgākais ir individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu (IAIN) izstrāde un apstiprināšana, ko pēc DAP apstiprināšanas veic Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija. Nepieciešama arī nevalstisko organizāciju kapacitātes palielināšana, kas šobrīd jau aktīvi notiek, pateicoties biedrības „Talsu pauguraines dabas parka atbalsts” aktivitātēm.

A. Pošiva izklāsta priekšlikumus teritorijas plānojumam, ko rekomendējis ainavu eksperts, balstoties uz dabas parka īpatnībām un pieredzi līdzīgās teritorijās Latvijā. Priekšlikumi detalizētā formā iestrādājami pašvaldības teritorijas plānojumā apbūves noteikumu sadaļā. **A. Kalniņš** jautā, kā būtu iespējams „Talsu paugurainē” novākt vidējā sprieguma (20 kV) elektrolīnijas, **klātesošie** piekrīt, ka daudzie elektrolīniju balsti negatīvi ietekmē ainavu. **A. Pošiva** un **L. Kursīte** piekrīt, ka šādu priekšlikumu iespējams iekļaut dabas aizsardzības plānā, bet teritorijas iedzīvotājiem un pašvaldībai jāvēršas pie atbildīgās institūcijas (AS „Sadales tīkls”). **I. Indriksone** min, ka dabas parka pierobežā Paugurciemā ir pozitīvs piemērs, kad gaisvadu līnijas tikušas pārvietotas kabeļos. **A. Pošiva** turpina iepazīstināt ar priekšlikumiem teritorijas plānojumā un aicina pašvaldības teritorijas plānotājas sniegt komentārus, ja tādi nepieciešami. **I. Indriksone** vēlas precizēt, vai uz šo ieteikumu pamata pašvaldība var pieņemt saistošos noteikumus. **A. Pošiva** un **L. Kursīte** paskaidro, ka likumdošana paredz pašvaldībai šādas tiesības. **A. Felša** informē, ka drīzumā tiks uzsākta jauna teritorijas plānojuma un teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu izstrāde, kuros varēs ņemt vērā ieteikumus. **A. Pošiva** papildina, ka iespējams veidot arī tematiskos plānojumus.

A. Pošiva iepazīstina ar īstermiņa mērķiem dabas vērtību aizsardzības jomā. Zālāju saglabāšanai ieteikti prioritāri apsaimniekojamie zālāji, iespējama arī bioloģiski vērtīgo zālāju (BVZ) platību palielināšana, it sevišķi pamatojoties uz griežu klātbūtni. **E. Sudakova** informē, ka BVZ inventarizācija Kurzemē notiks nākamajā sezonā.

Meža biotopu saglabāšanai nepieciešami mežsaimnieciskās darbības ierobežojumi bioloģiski vērtīgās mežaudzēs, kas sīkāk tiek apskatīti priekšlikumos funkcionālajam zonējumam. Biotopu eksperts rekomendē saglabāt augsto platlapju īpatsvaru, atjaunojot mežaudzes ar platlapjiem. **A. Kalniņš** un **Juris Vilks** iebilst, ka osis, goba un vīksna iet bojā. **D. Grantiņa** piekrīt, ka šīs sugas nav izmantojamas. **Māris**

Pūce norāda, ka šāds ieteikums var būt tikai rekomendējošs, kā arī sagādā papildus izmaksas zemes īpašniekam. **I. Indriksone** iesaka izmantot saldus ķiršus, kas raksturīgi Talsu paugurainei. **A. Kalniņš** šaubās, vai ķiršu tīraudzes būtu ainaviski pievilcīgas. **A. Pošiva** norāda, ka MK noteikumi Nr. 264 „īpaši aizsargājamo dabas teritorijas vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi” nepieļauj meža atjaunošanu vai ieaudzēšanu ar svešzemju sugām. **M. Pūce** ierosina iekļaut izņēmumu IAIN projektā. **I. Indriksone** atbalsta plašāku dižskābarža stādīšanu. **A. Pošiva** atbild, ka IAIN projektā piedāvāts izņēmumu attiecināt uz zinātniskās izpētes mežiem; ierobežojumi neattiektos arī uz stādījumiem pie mājām, parkiem u.tml.

Ezeru apsaimniekošana nepieciešama, lai ierobežotu rekreācijas negatīvo ietekmi. Ir pieļaujama niedru pļaušana un krūmu ciršana. Pie lielākajiem un publiski pieejamajiem ezeriem nepieciešama infrastruktūras objektu izbūve un apsaimniekošana, šādas apsaimniekošanas modelis jāizstrādā ieinteresētajām personām un organizācijām, savukārt, dabas aizsardzības plānā tiek iekļautas rekomendācijas jaunu infrastruktūras objektu izveidošanai, uz kurām balstoties var pieteikties finansējumam. Pamatojoties uz dabas aizsardzības plānu, nav nepieciešama arī atkārtota saskaņošana ar Dabas aizsardzības pārvaldi. **A. Kalniņš** uzsver, ka lielākā problēma ir apmeklētāji, kuri, izmantojot pārvietošanās iespējas pa tauvas joslu, piesārņo krastus, tāpēc zemes īpašnieki vēlas ierobežot pieeju savai teritorijai. **I. Indriksone** jautā, kāpēc plānā iekļauti objekti tikai pie kartē attēlotajiem ezeriem un kas būtu jādara, ja īpašnieks vēlas infrastruktūru veidot pie citiem ezeriem. **A. Pošiva** paskaidro, ka tādā gadījumā nepieciešams atsevišķs saskaņojums ar Dabas aizsardzības pārvaldi. **I. Indriksone** uzskata, ka būtu jāparedz, ka pie visiem ezeriem iespējams izveidot tūrisma infrastruktūras objektus. **E. Sudakova** uzskata, ka visiem īpašniekiem bija iespēja sniegt priekšlikumus, **I. Indriksone** un **A. Kalniņš** iebilst, ka situācija var mainīties un tādā gadījumā īpašnieka iniciatīva būs apgrūtināta. **A. Pošiva** uzskata, ka DAP ir iekļautas visas svarīgākās teritorijas, savukārt, citur potenciāli veidojamiem objektiem būtu nepieciešams eksperta izvērtējums.

Svarīgākie pasākumi sabiedrības informēšanas un izglītošanas jomā ir dabas parka robežas marķēšana dabā (plānā sniegti priekšlikumi zīmju izvietojumam), informācijas stendu atjaunošana un jaunu stendu izvietojšana. Stendu izvietojšana ieteikta vietās, kur ir lielākā apmeklētāju plūsma un teritorijas apsaimniekotājs var stendus uzraudzīt. Tiek ieteikts arī izveidot informatīvu izglītojošu bukletu dabas parka apmeklētājiem un iedzīvotājiem, aktualizēt informāciju esošajos materiālos.

Tūrisma un rekreācijas jomā nepieciešama esošo objektu apsaimniekošana. **E. Sudakova** jautā, vai priekšlikumos apsaimniekošanai tiks iekļauta šautuves atjaunošana. **I. Indriksone** piekrīt, ka šim objektam nepieciešama atjaunošana un attīstība. **M. Pūce** bilst, ka teritorijas īpašnieks ir Zemkopības ministrija, un tās kompetencē neietilpst šāda tipa objektu apsaimniekošana. **A. Kalniņš** papildina, ka normatīvo aktu prasības šautuves ekspluatācijai ir stingras un prasītu lielus ieguldījumus. **M. Pūce** apstiprina, ka jebkādas darbības šautuves apsaimniekošanai un attīstībai varētu notikt tikai tad, ja atrastos ilgtermiņa nomnieks, pašlaik īpašnieks nekādas darbības neplāno.

K. Amendas kapa apkaimē piedāvātais apsaimniekošanas pasākums ir nokaltušo koku izvākšana – daļā teritorijas iespējams kokus izvākt vispār, daļā mežaudzes nokaltušie koki jānozāgē un guļus jāatstāj mežaudzē. **Ainārs Lūks** apsvēic šādu priekšlikumu, jo līdz šim bieži nācies saskarties ar neizpratni no

apmeklētājiem, kaltošie koki ir arī bīstami apmeklētājiem. **A. Pošiva** aicina **A. Lūku** iepazīstināt ar Talsu evaņģēliski luteriskās draudzes plāniem attiecībā uz Mācītājmuižas apkārtnes apsaimniekošanu. **A. Lūks** informē, ka plānots izveidot taku no muižas uz ezeru un atjaunot kāpnes, kas ved uz ezeru; iespējama arī kalpu mājas atjaunošana. Attīstības plāni saistās ar tūrisma pakalpojumiem un teritorijas labiekārtošanu. **A. Pošiva** vēlas precizēt, vai teritorija paredzēta kā publiski pieejama. **A. Lūks** atbild, ka teritorija arī šobrīd ir publiski pieejama, prasība saskaņot ar īpašnieku radusies, lai ierobežotu apmeklētājus, kuri piesārņo un demolē labiekārtotu teritoriju.

I. Indriksone ierosina paredzēt informācijas stenda uzstādīšanu arī uz autoceļa netālu no Sukturu kapiem. **A. Pošiva** atbild, ka stendu vietas tiek piedāvātas, balstoties uz esošo satiksmes infrastruktūru; pie Sukturu kapiem nav apstāšanās vietas. **A. Kalniņš** komentē, ka atbalstāms ierosinājums stendus izvietot pie objektiem, kur apsaimniekotājs tos var uzraudzīt.

A. Pošiva turpina iepazīstināt ar ieteicamajiem apsaimniekošanas pasākumiem. Līdzšinējā kārtībā apsaimniekojamas takas saimniecībā „Rīti”, tām nepieciešama informatīvo materiālu atjaunošana un norādes zīmes izvietošana uz Talsu apvedceļa. **Mareks Birkentāls** min, ka nav problēmu šādas zīmes saskaņot ar AS „Latvijas Valsts ceļi”. Iedzīvotāji anketēšanā izteikuši vēlmi izveidot tūrisma infrastruktūru dažos īpašumos, taču trūkst precīzākas informācijas. DAP iekļauts ierosinājums izveidot izziņas taku Mežmājas un Eiropas birzs apkārtnē.

Kamparkalna skatu torņa apkārtnē nepieciešams atrisināt jautājumu par piekļūšanu šim objektam. **M. Pūce** norāda, ka ceļš no dienvidu puses paredzēts mežsaimniecības nodrošināšanai, nevis apmeklētājiem. **A. Kalniņš** apgalvo, ka AS „Latvijas valsts meži” (AS LVM) nav ieinteresēti šo problēmu atrisināšanā jau kopš skatu torņa izbūves. **Aija Ārgale** norāda, ka šobrīd apsaimniekošanas un piekļuves jautājumus varētu risināt pašvaldība. **A. Kalniņš** norāda, ka pašvaldība ir grasījusies vienoties ar MPS par piekļuvi no dienvidu puses, taču nekādas konkrētas darbības nav notikušas. Jau pie torņa izbūves un nodošanas ekspluatācijā atpūtas bāzes „Kamparkalns” īpašnieks nav ticis pieaicināts lēmumu pieņemšanā. **A. Ārgale** norāda, ka četrpusējais līgums starp AS LVM, Meža pētīšanas staciju un pašvaldību paredz, ka pašvaldībai jānodrošina skatu torņa uzturēšana un apkārtnes apsaimniekošana. **A. Kalniņš** uzsver, ka jautājums ir par piekļūšanu pie torņa, jo daudzi apmeklētāji domā, ka skatu tornis pieder Kamparkalna slēpošanas trasei. Trases īpašnieks arī ir veicis norāžu un aizlieguma zīmju uzstādīšanu. Piekļuves ceļu apsaimniekošanu varētu nodrošināt par 15 latiem mēnesī, taču nav bijis labās gribas no AS LVM, kas nav vienojušies par apsaimniekošanu ar atpūtas bāzi „Kamparkalns”. **A. Ārgale** paskaidro, ka AS LVM var veikt iepirkumu tikai par plašāku reģionu, nevis par atsevišķu objektu. **A. Kalniņš** uzsver, ka teritorija apmeklētājiem joprojām ir pieejama, telefoniski saskaņojot. **A. Ārgale** uzsver, ka torņa celtniecība un uzturēšana ir pašvaldības interesēs, kas tādējādi piesaista teritorijai tūrismu, tāpēc arī pašvaldībai būtu jāizrāda iniciatīva piekļuves un apsaimniekošanas sakārtošanā. **M. Pūce** komentē, ka uzlabot infrastruktūru piekļuvei no dienvidu puses varēs tikai tad, ja to uzņemsies kāds teritorijas nomnieks.

A. Pošiva iepazīstina ar priekšlikumu markēt pastaigu maršrutu starp Sukturu kapiem un Sapņezeru. **E. Sudakova** papildina, ka šādu taku varētu ziemā izmantot arī slēpošanai un vasarā riteņbraukšanai. **M.**

Pūce informē, ka Meža pētīšanas stacijai jāiepazīstas ar priekšlikumu, taču nevajadzētu būt problēmām ar esošu taku marķēšanu un izmantošanu.

A. Pošiva aicina klātesošos diskutēt par Talsu slēpošanas un biatlona trases apsaimniekošanu. **M. Pūce** un **J. Vilks** uzsver, ka trases apsaimniekošana un uzturēšana ir iespējama tikai saskaņā ar zemes īpašnieka izvirzītajiem noteikumiem, līdz šim ar to ir bijušas problēmas, piemēram, izplautas eglītes jaunaudzē, bez saskaņošanas nocirsti koki. **M. Birkentāls** ieilst, ka tikai izvācis kritušos kokus. **J. Vilks** nepiekrīt šādai versijai. **M. Pūce** piebilst, ka trase nedrīkst tikt izmantota komerciāla labuma gūšanai. **M. Birkentāls** uzsver, ka trases izmantošana ir bez maksas. **Jānis Vilks** jautā, vai arī slēpju noma ir par brīvu, **M. Birkentāls** atbild, ka slēpes var nomāt arī citur. **M. Pūce** atkārtoti pasvītro, ka šāda objekta izmantošanai ir jābūt bezmaksas, tādā gadījumā īpašnieks arī turpmāk saskaņos trases apsaimniekošanu.

A. Pošiva iepazīstina ar priekšlikumiem velotūrisma infrastruktūrai; viens no tiem ir EuroVelomaršruta marķēšana dabas parka teritorijā. **Līva Dāvidsone** informē, ka šis maršruts ir ticis mainīts, kā arī tuvākajā nākotnē notiks tā marķēšana, ko nodrošinās plānošanas reģiona izstrādāta projekta ietvaros. **A. Pošiva** iepazīstina ar priekšlikumu pastāvīgi marķēt kalnu riteņbraukšanas (MTB) maršrutu. **A. Kalniņš** papildina, ka līdz šim maršruts ticis saskaņots ar īpašniekiem tikai sacensību laikam; kā pastāvīgs maršruts tas varētu izsaukt zemes īpašnieku iebildumus un tas arī tomēr ir bīstams ikdienas lietošanai. **M. Pūce** jautā, vai IAIN projektā gadījumā nav aizliegta visa veida sacensību rīkošana ārpus ceļiem. **A. Pošiva** atbild, ka prasīta ir Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja. **M. Pūce** norāda, ka šādas trases ierīkošana var palielināt slodzi uz dabas vērtībām un MPS zinātniskās izpētes objektiem. **A. Kalniņš** un **M. Birkentāls** komentē, ka nav runas par lielu interesentu skaitu. **M. Pūce** principā neieilst pret šādu taku, taču ir sīkāk jāizvērtē izvietojums un iespējamā ietekme, kā arī jāsaskaņo ar visiem zemes īpašniekiem. **A. Pošiva** ierosina DAP tekstā atstāt šo maršrutu kā rekomendāciju un pagaidām neparedzēt pastāvīgu marķējumu.

A. Pošiva iepazīstina ar funkcionālā zonējuma un IAIN projektu, izklāstot zonējuma veidošanas principus un pamatojumu. **A. Pošiva** informē arī par Dabas aizsardzības pārvaldes viedokli jautājumā par zinātniskās izpētes mežu apsaimniekošanu, ko šobrīd teritorijā regulē gan MK noteikumi Nr. 264 „Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi”, gan MK noteikumi Nr. 630 „Zinātniskās izpētes mežu apsaimniekošanas kārtība”. Tā kā MK noteikumi par zinātniskās izpētes mežu apsaimniekošanu ir speciālais normatīvais akts, tad tā nosacījumi prevalē pār vispārējo normatīvo aktu.

Funkcionālā zonējuma projektā dabas lieguma zona (DLZ) paredzēta meža biotopu aizsardzībai, un tā ir visai sadrumstalota, jo arī vērtīgie meža biotopi ir atsevišķu fragmentu veidā; lielākas DLZ platības piedāvātas tikai Skoru mežā, Sapņezera apkārtnē un Kamparkalna meža masīvā. Dabas parka zona (DPZ) ietver lielākās meža teritorijas, ainavu aizsardzības zona (AAZ) – atklātās platības. **Dzintars Ozols** un **M. Pūce** vēlas precizēt, vai būs pieejams arī detalizēts saraksts ar nogabaliem katrā funkcionālajā zonējumā, **A. Pošiva** atbild, ka tāds tiks veidots uz sabiedrisko apspriešanu.

IAIN projekts balstīts uz MK noteikumiem Nr. 264 „Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi”, ieviešot atsevišķus papildinājumus, kad nepieciešami tieši

dabas parkā „Talsu pauguraine”. Jau šobrīd spēkā esošie noteikumi neatļauj izmantot citzemju sugas meža atjaunošanā un ieaudzēšanā, tāpēc ir piedāvāts atļaut to izmantošanu tikai zinātniskās izpētes mežos. **I. Indriksone** vaicā, vai tādā gadījumā privātpersona nedrīkstēs audzēt, piemēram, dižskābaržus; **A. Pošiva** paskaidro, ka biotopu eksperts un plāna izstrādātāji neatbalsta jaunu meža platību veidošanu no citzemju sugām, taču ir iespējams tos stādīt alejās, pie mājas u.tml. vietās. Nosacījumi visā dabas parka teritorijā lielākoties saglabāti tādi paši kā pēc šobrīd spēkā esošajiem MK noteikumiem dabas parka teritorijā.

Piedāvātās zemes gabalu minimālās platības ir 10 ha DLZ, 10 ha meža zemēs un 3 ha lauksaimniecības un pārējās zemēs DPZ, un 3 ha AAZ. **Inga Ābola** un **A. Kalniņš** jautā, vai šobrīd spēkā nav nosacījums par 10 ha visā dabas parka teritorijā. **A. Pošiva** atbild, ka spēkā esošie nosacījumi paredz 10 ha meža zemēs un 3 ha pārējās zemēs.

Piedāvātajā IAIN projektā paredzēts, ka DLZ jāsaskaņo publiski pasākumi ar vairāk nekā 60 dalībniekiem, izņemot pasākumus, kas notiek šim nolūkam paredzētās vietās. Šobrīd šādas prasības nav (izņemot sacensību organizēšanu), nākotnē ierobežojumi attiektos tikai uz DLZ, kas lielākoties ir meža teritorijās.

A. Pošiva iepazīstina ar paredzētajiem nosacījumiem mežsaimnieciskajā darbībā. IAIN projektā piedāvāts maksimālo kailcirtes platību AAZ noteikt 2 ha. DPZ saglabātos esošie nosacījumi, DLZ paredzēts aizliegums veikt galveno cirti un rekonstruktīvo cirti, kā arī ierobežot kopšanas cirtes. Nosacījumi mirušās koksnes saglabāšanai mežaudzē paredz atstāt 20 kubikmetrus sausu stāvošu koku, svaigi vēja gāztu koku vai kritalu – tas nozīmē, ka šis daudzums var būt tikai kritalas un nav obligāti jāzaglabā stāvošie sausokņi. Zinātniskās izpētes mežu apsaimniekošanu regulē šo mežu apsaimniekošanas plāns, izņemot dabas lieguma zonu, kurā prioritāra ir meža biotopu aizsardzība.

L. Kursīte iepazīstina ar tālāko dabas aizsardzības plāna izstrādes procesu. Tā kā Uzraudzības grupas sanāsmē nav izskanējuši būtiski iebildumi pret kādu no plāna sadaļām, būtu iespējams to nodot sabiedriskajai apspriešanai. **M. Pūce** jautā, vai zonējumu būs iespējams vēl koriģēt. **L. Kursīte** atbild, ka ne ļoti būtiski, taču parasti pēc sabiedriskās apspriešanas zonējums vēl tiek koriģēts. **M. Pūce** apgalvo, ka būtisku iebildumu pret zonējumu nav, taču būtu vēlams, lai dabas lieguma zona nepārsniedz dabas vērtības. **A. Pošiva** paskaidro, ka meža biotopiem nepieciešamas buferzonas, kā arī nepieciešams izveidot vismaz dažas lielākas teritorijas kā bioloģisko vērtību kodolzonas, taču kopumā DLZ platība nav liela.

L. Kursīte informē, ka, ja Uzraudzības grupas locekļi piekrīt plānu nodot sabiedriskajai apspriešanai, tad izstrādātājam mēneša laikā tā jāorganizē. **A. Lūks** jautā, vai sabiedriskās apspriešanas laikā būs iespējams sniegt priekšlikumus plāna koriģēšanai. **L. Kursīte** atbild, ka tāda iespēja būs. **D. Grantiņa** informē, ka ir saņemta informācija par melnā stārķa ligzdošanu dabas parka teritorijā, kas jāiekļauj dabas aizsardzības plānā.

Uzraudzības grupas locekļi piekrīt plāna nodošanai sabiedriskajai apspriešanai. **L. Kursīte** informē par paredzēto sabiedriskās apspriešanas kārtību un aicina tuvākās nedēļas laikā sniegt komentārus, ja plāna tekstā nepieciešamas korekcijas. Pēc sabiedriskās apspriešanas plānā tiek veikti labojumi un organizēta nākamā Uzraudzības grupas sanāksme. Dabas aizsardzības plānam ir rekomendējošs raksturs, savukārt,

funkcionālais zonējums un IAIN stājas spēkā tikai tad, kad tas apstiprināts kā Ministru Kabineta noteikumi.

Konrāds Maņģis aktualizē jautājumu par „Rudus” karjera ietekmi uz blakus esošo ceļu, kas ir iekļauts novada nozīmes velomaršrutu sarakstā; **klātesošie** diskutē par šī karjera un arī Villu karjera iespējamo negatīvo ietekmi uz dabas parka teritoriju. **K. Maņģis** informē arī par ūdenskrātuvēm pie Talsu apvedceļa, kas negatīvi ietekmē apkārtējos kokus un aicina dabas aizsardzības institūcijas attiecīgi reaģēt.

L. Kursīte noslēdz sanākumi un aicina klātesošos apmeklēt arī sabiedrisko apspriešanu.

Protokolēja:

Anete Pošiva _____

Sanāksmes dalībnieku saraksts

N.p.k.	Vārds, uzvārds	Iestāde, organizācija vai zemes īpašuma nosaukums	Amats
1.	Jānis Vilks	VMD Meža pētīšanas stacija	Sektora vadītājs
2.	Aija Ārgale	AS Latvijas valsts meži	Vides plānošanas speciāliste
3.	Daina Grantiņa	VMD Ziemeļkurzemes virsmežniecība	Inženiere vides aizsardzības jautājumos
4.	Lienīte Feldmane	Valsts Vides dienesta Ventspils reģionālā vides pārvalde	Vecākā inspektore
5.	Māris Pūce	VMD Meža pētīšanas stacija	Direktora vietnieks
6.	Dzintars Ozols	Dabas aizsardzības pārvaldes Kurzemes reģionālā administrācija	Inspektors
7.	Līva Dāvidsone	Talsu novada Tūrisma informācijas centrs	Ceļojumu organizatore
8.	Mareks Birkentāls	Sporta klubs „Raimaks”	Valdes priekšsēdētājs
9.	Roberts Āls	VMD Meža pētīšanas stacija	Mežsaimniecības tehniķis
10.	Juris Vilks	VMD Meža pētīšanas stacija	Mežsaimniecības tehniķis
11.	Almants Kalniņš	Sporta un atpūtas bāze „Kamparkalns”	Darba vadītājs
12.	Ainārs Lūks	Talsu ev.lut. draudze	Draudzes priekšnieks
13.	Kristīne Riekstiņa	Talsu ev.lut. draudze	Padomes locekle
14.	Egita Sudakova	Biedrība „Talsu pauguraines dabas parka atbalsts”	Valdes priekšsēdētāja
15.	Ieva Indriksone	Biedrība „Talsu pauguraines dabas parka atbalsts”	Pārstāve, zemes īpašniece
16.	Konrāds Maņģis	„Plēsums-12”	Zemes īpašnieks
17.	Gunta Celmiņa	Talsu novada pašvaldība	Teritorijas plānotāja
18.	Anda Felša	Talsu novada pašvaldība	Teritorijas plānotāja
19.	Kristīne Cimermane	Talsu novada pašvaldība	Ainavu arhitekte
20.	Aija Svarinska	Talsu novada pašvaldība	Projektu vadītāja
21.	Lūcija Kursīte	SIA ELLE (dabas aizsardzības plāna izstrādātājs)	Projekta vadītāja
22.	Anete Pošiva	SIA ELLE	Projekta koordinatore
23.	Inga Ābola	Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra	Lielo un stratēģiski nozīmīgo investīciju projektu koordinācijas padomes sekretariāta vadītāja

Dabas parka „Talsu pauguraine” Uzraudzības grupas 3. sanāksme

Talsu novada pašvaldība, Kareivju iela 7, Talsi

Sanāksme notiek 18.12.2013., sanāksmes sākums plkst. 12:00

Sanāksmi vada: Lūcija Kursīte

Protokolē: Anete Pošiva (konspektīvs protokols sastādīts pēc diktoфона ieraksta).

Lūcija Kursīte atklāj sanāksmi un informē, ka šī ir pēdējā Uzraudzības grupas sanāksme, pēc kuras tās locekļi ar parakstu apliecina, ka piekrīt izstrādātajai dabas aizsardzības plāna (DAP) versijai, ir piedalījušies DAP izstrādē un tas atbilst 09.10.2007. Ministru Kabineta noteikumu Nr. 686 „Noteikumi par īpaši aizsargājamās dabas teritorijas dabas aizsardzības plāna saturu un izstrādes kārtību” prasībām.

Anete Pošiva iepazīstina klātesošos ar izmaiņām, kas dabas aizsardzības plānā veiktas kopš 2. Uzraudzības grupas (UG) sanāksmes – novērstas faktoloģiskas neprecizitātes, veikti redakcionāli labojumi, kā arī DAP papildināts ar pārskata tabulu par biotopu aizsardzības stāvokli. Pēc 2. UG sanāksmes saņemts Meža pētīšanas stacijas (MPS) priekšlikums par izmaiņām funkcionālajā zonējumā, samazinot dabas lieguma zonas platību teritorijās, kurās nav konstatētas dabas vērtības. Ņemot vērā ekspertu rekomendācijas un MPS sniegto informāciju, zonējums ir korigēts, daļu aizsargājamo biotopu iekļaujot dabas parka zonā, bet vienlaikus individuālajiem aizsardzības un izmantošanas noteikumiem (IAIN) pievienojot nogabalu sarakstu, kuros piemērojami mežsaimnieciskās darbības ierobežojumi.

A. Pošiva informē par sabiedriskās apspriešanas norisi – tā notika no 10. līdz 31. oktobrim, sabiedriskās apspriešanas sanāksme tika organizēta 25. oktobrī. Sabiedriskās apspriešanas laikā netika saņemti oficiāli rakstiski priekšlikumi, atsevišķi komentāri par nepieciešamiem redakcionāliem labojumiem plāna tekstā saņemti pa e-pastu.

12. decembrī Talsu novada pašvaldība sniedza pozitīvu atzinumu par izstrādāto dabas aizsardzības plānu, nepievienojot papildus komentārus, taču pēc sabiedriskās apspriešanas noslēguma Talsu novada pašvaldības Attīstības plānošanas nodaļa izteikusi priekšlikumu iekļaut neitrālajā zonā ciemu teritorijas, kas noteiktas pašvaldības teritorijas plānojumā. **A. Pošiva** ierosina diskutēt par iespējām noteikt neitrālo zonu daļā ciemu teritoriju, ņemot vērā informāciju par dabas un ainaviskajām vērtībām.

1) Stūrīšu ciemā īpašumā ar kadastra numuru 8868 014 0026 plānotais (atļautais) izmantošanas veids ir tūrisma un rekreācijas apbūve, teritorijas plānojumā atļautais minimālais zemes gabala lielums 1 ha. Pie šādiem nosacījumiem zemes gabalu varētu sadalīt līdz pat 25 jaunās zemes vienībās. Ņemot vērā teritorijā esošās aizsargājamās dabas vērtības un tās ainavisko un kultūrvēsturisko nozīmi, zemes gabala dalīšana nebūtu vēlama. Zemes gabalu ar kadastra numuru 8868 014 0025 (uz dienvidiem no autoceļa V1407) šobrīd iespējams sadalīt 3 jaunos zemes gabalos; iekļaujot to neitrālajā zonā, varētu izveidot 7 zemes gabalus. Zemes gabalam 8868 014 0027 uz ziemeļiem no autoceļa V1407, kurā atrodas bijušais leprozorijs, baznīca un dzīvojamās ēkas, plānotā (atļautā) izmantošana ir daļēji meža un lauksaimniecības zemes, daļēji jaukta publiskā darījumu iestāžu un dzīvojamās apbūves teritorija, kurā minimālā zemes gabala platība ir 600 kv.m. **Maruta Blūma** komentē, ka šajā zemes īpašumā ēkām ir vairāki īpašnieki un

būtu nepieciešama atsevišķu zemes gabalu izdalīšana, sakārtojot īpašumtiesības. **A. Pošiva** papildina, ka ēkai piesaistīto zemes gabalu iespējams nodalīt arī pašreizējos normatīvajos aktos atļautajā kārtībā, taču neitrālās zonas noteikšana varētu padarīt šo procesu elastīgāku.

Klātesošie vienojas noteikt neitrālo zonu Stūrīšu ciemā zemes gabalā ar kadastra Nr. 8868 014 0027.

2) Sukturu ciemā (Laidzes pagastā) vienam zemes gabalam plānotā (atļautā) izmantošana ir lauksaimniecības zemes, savukārt, diviem zemes gabaliem ar kopējo platību 8,3 ha plānotā (atļautā) izmantošana ir ģimeņu māju apbūve, kurā viengimeņu dzīvojamās ēkas būvniecībai minimālā zemes gabala platība ir 1200 kv.m. (0,12 ha), tādējādi neitrālajā zonā būtu iespējams nodalīt līdz pat 80 jaunus zemes gabalus. **M. Blūma** komentē, ka līdz šim teritorijas plānojumos dzīvojamās apbūves teritorijas noteiktas pārāk optimistiski un tajās apbūve parasti netiek realizēta, tāpēc, izstrādājot jauno novada teritorijas plānojumu, dzīvojamās apbūves teritorijas var tikt samazinātas vai noteiktas lielākas zemes gabalu minimālās platības. **A. Pošiva** iesaka Sukturu ciemā zemes gabalos 88680130021 un 88680130006 noteikt minimālo zemes gabala platību 1 ha, tādējādi saglabājot teritorijas ainaviskajai struktūrai atbilstošāku skraju apbūvi, savukārt, zemes gabalā 88680130022 minimālo platību saglabāt 2 ha, jo tajā esošajai lauksaimniecības zemei ir bioloģiski vērtīga zālāja potenciāls. Sukturu ciemā Lībagu pagastā savrupmāju apbūves teritorija (zemes gabali 8872 001 0022 un 8872 001 0027) faktiski jau ir apbūvēti, savukārt, zemes īpašumu 8872 001 0020 pie pašreizējiem nosacījumiem iespējams sadalīt 3 daļās.

Klātesošie vienojas noteikt neitrālo zonu Sukturu ciemā Laidzes pagastā, paredzot teritorijas plānojumā noteikt minimālo zemes gabala platību 1 ha (zemes gabalos gabalos 88680130021 un 88680130006) un 2 ha (zemes gabalā 88680130022).

3) Linejciemā pašreizējais teritorijas plānojums minimālo zemes gabala platību paredz atbilstoši 16.03.2010. Ministru Kabineta noteikumu Nr. 264 „Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi” prasībām, proti, 3 ha lauksaimniecības zemēs. Lielāko daļu no ciema robežās esošajiem zemes gabaliem ir iespējams sadalīt vairākās zemes vienībās, un 3 ha ir optimāls lielums, lai saglabātu raksturīgo skrajciema ainavu.

Klātesošie vienojas Linejciemā saglabāt ainavu aizsardzības zonu.

A. Pošiva iepazīstina ar papildinātiem datiem par bezmugurkaulnieku faunu dabas parkā, ko snieguši eksperti, analizējot apsekojumus iegūtos paraugus. Teritorijā atklāta vēl viena Biotopu Direktīvas II Pielikuma suga, kas atrasta zāļu purviņā īpašumā „Breņģkalni”. Tā kā zemes gabala īpašnieks DAP izstrādes laikā nav izrādījis interesi, maz ticams arī, ka īpašnieks vēlēsies veikt nepieciešamos apsaimniekošanas pasākumus (ņemot vērā, ka apsaimniekošanu drīkst veikt tikai ar rokas darbarīkiem, lai negatīvi neietekmētu aizsargājamās sugas); varbūt teritorijas apsaimniekošanas iniciatīvas var piedāvāt nevalstiskās organizācijas vai Dabas aizsardzības pārvalde. **M. Blūma** pauž viedokli, ka zemes īpašniekam bija dota iespēja sniegt viedokli par DAP tā izstrādes laikā; pēc DAP izstrādes noslēguma jārespektē tajā paredzētie nosacījumi. Teritorijai ir ticis izstrādāts detālpilnplānojums, bet saskaņā ar pašreiz spēkā esošo normatīvo aktu prasībām, ja 2 gadu laikā nav uzsāktas darbības tā realizācijai (komunikāciju izbūve u.c.), tad detālpilnplānojums vairs nav spēkā. **A. Pošiva** ierosina gadījumā, ja īpašnieks aktualizē

zemes gabala apbūves plānus, pašvaldībai izvirzīt nosacījumus bioloģiski vērtīgās teritorijas apsaimniekošanai (tie iekļauto DAP sadaļā par zālāju apsaimniekošanu), tāpat nepieciešams jauns biotopu eksperta atzinums, jo kopš detālplānojuma izstrādes ir mainījusies biotopu noteikšanas metodika.

A. Pošiva informē par izmaiņām plānotās tūrisma infrastruktūras kartē – tā kā valsts akciju sabiedrība „Latvijas Valsts ceļi” nepiekrīt marķēta tūrisma maršruta izveidošanai, iekļaujot valsts 2. šķiras autoceļus, marķētie posmi atzīmēti tikai pa vietējas nozīmes ceļiem un takām, paredzot, ka norādes tiek izvietotas tur, kur maršruts nogriežas no valsts 2. šķiras autoceļa. **Klātesošie** atbalsta šādu risinājumu. Par pārējiem perspektīvajiem tūrisma infrastruktūras objektiem ir saņemts saskaņojums no zemes īpašniekiem. Kamparkalna slēpošanas trases teritorijā sākotnēji priekšlikumos iekļauto informācijas stendu zemes īpašnieks neatbalstīja, tāpēc tas no tūrisma infrastruktūras kartes izņemts.

A. Pošiva iepazīstina ar tālāko DAP apstiprināšanas procedūru – plānots, ka DAP tiks iesniegts Dabas aizsardzības pārvaldē līdz janvāra pirmās nedēļas beigām; Dabas aizsardzības pārvaldei 3 nedēļu laikā jāsniedz atzinums, vai DAP ir noformēts atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Pēc tam DAP tiek iesniegts Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijā apstiprināšanai. Mēneša laikā pēc apstiprināšanas izstrādātājs nodrošinās DAP pavairošanu un nogādāšanu institūcijās un pašvaldībās.

L. Kursīte un **A. Pošiva** pateicas Uzraudzības grupas locekļiem par dalību DAP izstrādē un DAP izstrādes laikā sniegtajiem komentāriem un priekšlikumiem.

Protokolēja:

Anete Pošiva

Sanāksmes dalībnieku saraksts

N.p.k.	Vārds, uzvārds	Iestāde, organizācija vai zemes īpašuma nosaukums	Amats
1.	Daina Grantiņa	VMD Ziemeļkurzemes virsmežniecība	Inženiere vides aizsardzības jautājumos
2.	Dzintars Ozols	Dabas aizsardzības pārvaldes Kurzemes reģionālā administrācija	Inspektors
3.	Maruta Blūma	Talsu novada pašvaldība	Attīstības plānošanas nodaļas vadītāja
4.	Lienīte Feldmane	Valsts Vides dienesta Ventspils reģionālā vides pārvalde	Vecākā inspektore
5.	Inga Ābola	Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra	Lielo un stratēģiski nozīmīgo investīciju projektu koordinācijas padomes sekretariāta vadītāja
6.	Ilze Indriksone	„Rīti”	Zemes īpašniece
7.	Egita Sudakova	Biedrība „Talsu pauguraines dabas parka atbalsts”	Valdes priekšsēdētāja
8.	Aija Svarinska	Talsu novada pašvaldība	Projektu vadītāja
9.	Kaspars Plivna	Lauku atbalsta dienesta Ziemeļkurzemes reģionālā lauksaimniecības pārvalde	Vecākais inspektors
10.	Lūcija Kursīte	SIA ELLE (dabas aizsardzības plāna izstrādātājs)	Projekta vadītāja
11.	Anete Pošiva	SIA ELLE	Projekta koordinatore

**Pielikums dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupas pēdējās sēdes
protokolam**

Dabas aizsardzības plāns izstrādāts īpaši aizsargājamai dabas teritorijai dabas parkam „Talsu pauguraine”. Uzraudzības grupas sēde notiek 2013. gada 18. decembrī plkst. 10.00 Talsu novada pašvaldībā, Talsos, Kareivju ielā 7.

Uzraudzības grupas sastāvs:

1. Dzintars Ozols – Dabas aizsardzības pārvaldes Kurzemes reģionālā administrācija, vecākais valsts vides inspektors;
2. Maruta Blūma – Talsu novada pašvaldība, Attīstības plānošanas nodaļas vadītāja;
3. Lienīte Feldmane – Valsts vides dienesta Ventspils reģionālā vides pārvalde, vecākā inspektore;
4. Daina Grantiņa – Valsts meža dienesta Ziemeļkurzemes virsmežniecība, inženiere vides aizsardzības jautājumos;
5. Aija Ārgale – AS „Latvijas valsts meži” Ziemeļkurzemes mežsaimniecība, vides plānošanas speciāliste;
6. Kaspars Plivna – Lauku atbalsta dienesta Ziemeļkurzemes reģionālā lauksaimniecības pārvaldes Kontroles un uzraudzības daļa, vecākais inspektors;
7. Inga Ābola – Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Projektu attīstības nodaļa, Lielo un stratēģiski nozīmīgo investīciju projektu koordinācijas padomes sekretariāta vadītāja;
8. Egīta Sudakova – biedrība „Talsu pauguraines dabas parka atbalsts”, valdes priekšsēdētāja;
9. Ilze Indriksone – zemnieku saimniecība „Rīti”, īpašniece;
10. Mareks Birkentāls – sporta klubs RAIMAKS, valdes priekšsēdētājs.

Ar šo uzraudzības grupas locekļi apstiprina, ka dabas aizsardzības plāns izstrādāts saskaņā ar Ministru Kabineta 2007. gada 9. oktobra noteikumiem Nr.686 "Noteikumi par īpaši aizsargājamās dabas teritorijas dabas aizsardzības plāna saturu un izstrādes kārtību".

Dzintars Ozols (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)

Maruta Blūma (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)

Lienīte Feldmane (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)
.....
.....

Daina Grantiņa (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)
.....
.....

Aija Ārgale (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)
.....
.....

Kaspars Plivna (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)
.....
.....

Inga Ābola (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)
.....
.....

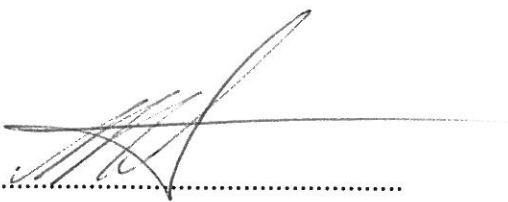
Egita Sudakova (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)
.....
.....

Ilze Indriksone (paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)
.....
.....

Mareks Birkentāls

(paraksts)

Komentāri (ja tādi ir)

.....

Lūcija Kursīte

*SIA Estonian, Latvian & Lithuanian Environment
Dabas aizsardzības plāna izstrādes vadītāja*